

DESERT DE LES PALMES: TROBADA EN L'ARREL

Motivació per a la proposta

El fet de viure totalment atrafegats, de córrer la major part dels dies, de no cuidar el temps de les trobades amb els altres, no és cap novetat per desgràcia, sinó alguna cosa que es va generalitzant cada vegada més. Aquest ritme estressant que va més enllà del treball i es va convertint en una manera de ser i de viure, ens deixa cansats, insatisfets, desconnectats de nosaltres mateixos.

Totes les persones necessitem temps verds d'oasis, de parar-nos i anar una mica més al fons, de viure d'una manera més relaxada, més natural, com abans...

Aquesta és la proposta del Desert de les Palmes. Atreveix-te a trencar el ritme i cerca el silenci, per a les idees.... Només tu i l'horitzó, la mar, el cel, la muntanya.

És una petita aventura, un viatge incert: una invitació a sentir-te petit, criatura, limitat. I, sobretot, una proposta de descobrir-te i escoltar-te per dins, com estàs, com arribes fins aquí, com "sobrevius". Només pots fer aquest descobriment en el silenci, sense música, sense mòbil, sense altres connexions wifi, ni 5G. És una proposta de nuesa i buit, per a la trobada amb tu mateix, per a descobrir com està la teva arrel, per a veure les seves ferides, per a acollir-te, cuidar-te, per a restaurar.

Pot ser que sentis vertigen o por del que trobaràs. Que creguis que aquesta mirada profunda és una ximpleria, que no hi ha res a descobrir més que el que es veu...Si no t'endinses en aquest silenci, en aquesta aventura, mai el descobriràs. Si no t'escoltes des del silenci i t'atreveixes a mirar la teva arrel, les teves necessitats i desitjos més profunds que es van quedant sense complir, les teves insatisfaccions permanents, que tornen sempre, els teus fracassos, les teves ferides...Tot això i molt més està gravat en tu com en el tronc i en les arrels d'un arbre. La proposta avui, en aquest lloc sagrat, és que, nu de qualsevol altra cosa, acullis tot això i t'abracis i t'alegris d'acariciar i escoltar la veu de la teva jo en l'arrel, la que et sosté, la que et fa ser tu mateix. Segurament en el silenci descobriràs altres presències callades que t'acompanyen sempre des de l'arrel. Aquestes presències, a vegades, t'ajuden i altres et posen la traveta, però totes són part de tu de la teva història. Mira-les, acull-les, descobreix-te amb elles.

Potser en acabar la trobada surts cansat però enfortit, amb més pau, amb més sentit d'identitat, amb una arrel millor cuidada que pot distribuir l'aigua i l'aliment a tot el teu ser.

Text d'Enric de Ossó

Proposta d'interioritat

"Cuántas veces me he preguntado: ¿Qué es lo que pasa en mi interior? ¿Qué es lo que observo en mi corazón? ¿De dónde me ha nacido esa fuerza irresistible, nunca sentida, que vehemente me impulsa a conocer y seguir el camino de la virtud, arrimado a la fuerte columna de la oración? ¿De dónde proviene que me sienta tan vivamente impelido a profesar más cariño a todo lo que es bello y grande en nuestra patria, y sea verdadera joya religiosa nacional? ¿Qué es esto? ¿De dónde dimana? Y después de alguna meditación, me respondo: Todo es obra de la Virgen avileña" (EO, Revista Teresiana, noviembre 1875)

Orientació per a la vida: oració, reflexió, contemplació ...

Porta al pensament una imatge d'un arbre amb les arrels fora de la terra. L'arbre se sosté encara fins i tot quan el tronc s'inclina. L'arrel és el que li sosté, li possibilita la vida, l'aliment, la saba i les sals minerals del sòl. Encara que hi hagi tempestes o plagues si l'arrel està ferma, l'arbre segueix alçat i amb fruits. Si ens comparem amb aquests arbres, com cuidem les nostres arrels? Com ens alimentem des de les arrels? Què necessitem per a viure des de les arrels i no a la mercè del vent, dels esdeveniments, de la pressa?

Cant final

[Hoy, Señor, te daré las gracias.](#) (Brotos de Olivo, Pueblo de Dios, Gracias)